

عنوان مقاله:

نقد و تحلیل مبانی فقهی ماده 714 قانون مجازات اسلامی دیه سیاه شدن صورت

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

صدیقه حاتمی - دانش آموخته دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی از دانشگاه فردوسی مشهد

سید محمد امین باقری - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خانواده از دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری قوه قضائیه، قاضی دادگستری

خلاصه مقاله:

در باب دیه سیاه شدن پوست صورت، دو دیدگاه در آثار فقهی بازشناسی شده است؛ دیدگاه مشهور که قائل به ثبوت شش دینار (شش هزارم دیه کامل) و دیدگاه نادر که قائل به ثبوت سه دینار (سه هزارم دیه کامل) هستند. قانونگذار در قانون مجازات اسلامی (مصوب 1392) با مشهور هم رای شده است؛ پس از بررسی این دو دیدگاه و تحلیل و ارزیابی مستندات آنها، دیدگاه مشهور به عنوان دیدگاه موجه قابل دفاع است، زیرا مستند به موثقه اسحاق بن عمار است که جای هیچگونه خدشه ای نه از نظر سندی و نه از نظر دلالتی بر آن نیست و این در حالی است که ادله دیدگاه نادر یعنی اجماع، اصل برائت و اصل عدم زیادت همگی قابل مناقشه است؛ زیرا در این مورد اجماعی محقق نشده و استناد به این دو اصل هم در صورت فقدان نص شرعی است، حالآنکه با وجود روایت اسحاق بن عمار جایی برای استناد به این دو اصل نیست.

کلمات کلیدی:

دیه، دیه سیاه شدن صورت، روایت اسحاق بن عمار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1019017>

